

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษาประชาชนในเขต พื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสารคาม ฉะเชิงเทรา

อภิญา ม่วงขาว

กรมยุทธศึกษาทหารบก

Email: aphinya.mua@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษาประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสารคาม ฉะเชิงเทรา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าถ่าน โดยศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับประสิทธิผล ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน จำนวน 381 คน ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One – way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างตัวแปรต้นที่มี 3 กลุ่ม ขึ้นไป

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 381 คน โดยจำแนกตัวแปรได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 109.5 ช่วงอายุ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 64 สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 68.5 และอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.5 2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนในการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน วิเคราะห์เนื้อหาได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ หลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวลับตาคนหรือสถานที่มืดมีแสงไฟน้อย รองลงมาคือ กรณีที่มีรถผ่านจะล็อครถทุกครั้งที่ลงจากรถและเวลาท่านเดินทางไปไหนมาไหนจะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ 3) ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ผลการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การป้องกัน, เหยื่อ, อาชญากรรม

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

Protecting Yourself to Avoid Becoming Victims of Property Crime : A Case Study of People in Tha Than Subdistrict Phanom Sarakham District, Chachoengsao

Apinya MuangKhao

Army Training Command

Email: aphinya.mua@gmail.com

Abstract

Research Study on Self-Defense to Avoid Becoming Victims of Property Crime: A Case Study of People in Tha Than Subdistrict Phanom Sarakham District, Chachoengsao with the objective To study self-defense so as not to fall victim to crime involving the property of people living in Tha Than Sub-district By studying the factors of effectiveness, including personal factors The population group used for this study was the population of 381 people in Tha Than Subdistrict. Used to collect data by questionnaires. The statistics used for data analysis were percentage, mean and standard deviation. The t-test was used to compare the differences between the two groups of variables and the One-way ANOVA statistic for comparing the differences between the primary variables. With 3 or more groups

The study found that 1) The results of data analysis of the respondents using a sample group of 381 people can classify the variables as follows. Most of the respondents were female, accounting for 109.5 percent. The majority of the respondents were between the ages of 20 and 29, 43.5 percent. Most of the education levels are at the bachelor's degree, accounting for 64 percent. Most of the marital status were celibate, accounting for 68.5 percent. And most of the occupations are students Accounted for 41.5 percent 2) The results of analysis of public opinion levels in preventing themselves from becoming victims of crime related to property Content analysis is as follows. Most of the respondents commented the most were to avoid being alone, in a secluded place, or in a dark place with little light, followed by a car. When you travel, there will always be a companion. 3) The comparison of self-protection against being a victim of property crime was found that the comparison results by personal factors, gender, age range, education level, marital status and occupation had different mean scores of opinions. Statistically significant at the .05

Keywords: Protection, victim, crime

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

บทนำ

ความหมายคำว่า “เหยื่อ” (Victim) ในแง่ของกฎหมายโดยเฉพาะมีความหมายถึง “เหยื่ออาชญากรรม” (Victim of crime) ที่เป็นผู้ประสบผลร้ายหรือความเสียหาย ทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการละเมิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลซึ่งมีความหมายคล้ายคำนิยามที่ให้ไว้โดย องค์การสหประชาชาติที่กล่าวว่หมายถึง บุคคลไม่ว่าจะโดยเฉพาะตนเอง หรือบุคคลเป็นกลุ่ม ได้รับทุกข์ทรมานจากการร้ายไม่ว่าจะถูกกระทำต่อร่างกาย หรือจิตใจ ได้รับทุกข์ทรมานทางจิตใจ สูญเสียทางเศรษฐกิจหรือก่อให้เกิดการเสียสิทธิประการใดประการหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยการกระทำการหรือละเว้นกระทำการ อันเกิดจากฝ่าฝืนกฎหมายอาญาที่บังคับใช้อยู่ในรัฐสมาชิก รวมถึงกฎหมายที่ห้ามการใช้อำนาจในทางที่มิชอบ และ คำว่า “เหยื่อ” นี้ให้รวมถึงสมาชิกในครอบครัว หรือผู้ที่ต้องพึ่งพาผู้เสียหายโดยตรง และผู้ที่ต้องทุกข์ทรมานจากการเข้าช่วยเหลือผู้เสียหายที่อยู่ในภาวะคับขัน หรือเข้าป้องกันผู้อื่นไม่ให้ตกเป็นผู้เสียหาย แต่ “เหยื่ออาชญากรรม” นี้ไม่มีบัญญัติให้ความหมายไว้โดยตรงในกฎหมายของไทยแต่ได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายในคดีอาญาที่ถือว่าเป็น ผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดทางอาญาโดยบุคคลอื่น ซึ่งพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 กำหนดนิยามของคำว่า ผู้เสียหายว่าเป็นบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิตหรือร่างกาย หรือจิตใจเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น(สรารุท เบญจกุล 2551)

แนวทางการป้องกันหรือมาตรการในการควบคุม ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่ใช้ควบคุมคนในสังคม มีบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิด แต่ก็ไม่สามารถที่จะใช้คุมครองคนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ตลอดเวลา เพราะกฎหมายหรือบทลงโทษเป็นเพียงมาตรการทางสังคมที่ทำให้คนกลัวที่จะกระทำความผิดเท่านั้น ดังนั้นโดยพื้นฐานแล้วทุกคนต้องมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รู้จักวิธีการหลีกเลี่ยงเพื่อลดความเสี่ยงไม่ให้ตนเองต้องตกเป็นสังคมไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม (วิชุดา พวงมาลัย, 2556)

การตกเป็นเหยื่อความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีรูปแบบและลักษณะของการตกเป็นเหยื่อที่แตกต่างกันตามฐานความผิด ซึ่งประชาชนในตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินจำนวนมากและเกิดในทุกฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเรื่อยๆทำให้ประชาชนเดือดร้อน และส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต ประชาชนในตำบลจึงต้องมีการเรียนรู้วิธีการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ เพื่อความปลอดภัยของตนเองต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยประชาชนนั้นต้องมั่นระมัดระวังตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจากสภาพปัญหาเหล่านี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา “การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา”

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยต้องการศึกษาการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับการป้องกัน และเปรียบเทียบการป้องกันตนเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสำรวจงานวิจัยในครั้งนี้ คือกลุ่มประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสาร จันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวนทั้งหมด 8,077 คน (ข้อมูลจำนวนประชากรจากเทศบาลตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสาร จันทบุรี)

โดยคำนวณจากสูตร ของ ทาโร ยามาเน่

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่ม

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{8,077}{1 + 8,077(0.05)^2}$$

$$n = 381$$

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 381 คน จากกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสาร จันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสาร จันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา

โดยแบบสอบถามประกอบด้วยกรอบคำถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส และอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลท่าถ่าน อำเภอนมสาร จันทบุรี จำนวน 9 ข้อ เป็นมาตราวัดแบบให้คะแนน 4 ระดับ โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ มีระดับคะแนน 4

บางครั้ง มีระดับคะแนน 3

นานๆครั้ง มีระดับคะแนน 2

ไม่เคยเลย มีระดับคะแนน 1

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการโดยผู้วิจัย เดินทางไปในเขตพื้นที่ ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ทำการแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมดจำนวน 381 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาจัดทำกราฟวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัย นำข้อมูลทั้งหมดจากแบบสอบถามมาลงบันทึกลงในกระดาษบันทึกรหัส (coding sheet) เพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยการตรวจวัด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกปัจจัยส่วนบุคคลออกเป็น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และสถานภาพการสมรส โดยใช้สถิติการพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลของการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา นำเสนอในรูปแบบ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D)

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษาประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทราและเพื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 381 คน โดยจำแนกตัวแปร ได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 109.5 ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็น ร้อยละ 43.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64 สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 68.5 และอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.5

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนในการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือ หลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวลับตาคนหรือสถานที่ที่มีดีมีแสงไฟน้อย รองลงมาคือกรณีที่มียานพาหนะจะถูกลักขโมยทุกครั้งหลังจากเวลาท่านเดินทางไปไหนมาไหนจะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ , หลีกเลี่ยงที่จะจอดรถในที่ที่มีดีมีแสงไฟน้อยหรือสถานที่ลับตาคน , ระมัดระวังตัวเองและมันส์เกิดสิ่งรอบข้างอยู่เสมอเวลาเดินทาง , หลีกเลี่ยงที่จะสวมใส่เครื่องประดับมีค่าหรือพกพาสิ่งของมีค่ามากนอกสถานที่ , มีเบอร์โทรศัพท์ของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามอาชญากรรมไว้ในโทรศัพท์มือถือของท่าน , ก่อนออกจากที่พักทุกครั้งจะตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าได้ปิดประตูและหน้าต่างเรียบร้อยแล้ว และพกอุปกรณ์ป้องกันตัวเพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน

ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน การแปรค่าของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปร ระดับการป้องกันตนเอง

การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1. ท่านหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวลับตาคนหรือสถานที่ที่มีดีมีแสงไฟน้อย	3.2900	.86582	ปานกลาง
2. ท่านหลีกเลี่ยงที่จะจอดรถในที่ที่มีดีมีแสงไฟน้อย หรือสถานที่ลับตาคน	3.0850	.95516	ปานกลาง
3. กรณีที่ท่านมียานพาหนะจะถูกลักขโมยทุกครั้งหลังจากรถ	3.2900	.89437	ปานกลาง
4. เวลาท่านเดินทางไปไหนมาไหน จะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ	3.2850	.86459	ปานกลาง
5. ท่านหลีกเลี่ยงที่จะสวมใส่เครื่องประดับมีค่าหรือพกพาสิ่งของมีค่ามากนอกสถานที่	3.0650	.85700	ปานกลาง
6. ท่านพกอุปกรณ์ป้องกันตัว เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน	2.6350	1.09442	ปานกลาง
7. ก่อนออกจากที่พักทุกครั้ง ท่านจะตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าได้ปิดประตูและหน้าต่างเรียบร้อยแล้ว	2.7450	1.16480	ปานกลาง
8. ท่านระมัดระวังตัวเองและมันส์เกิดสิ่งรอบข้างอยู่เสมอเวลาเดินทาง	3.2550	.86818	ปานกลาง
9. ท่านมีเบอร์โทรศัพท์ของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามอาชญากรรมไว้ในโทรศัพท์มือถือของท่าน	2.7750	1.06774	ปานกลาง

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการป้องกันตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างกรณีที่ท่านมียานพาหนะจะถูกลักขโมยทุกครั้งหลังจากรถ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.2900 รองลงมา เวลาท่านเดินทางไปไหนมาไหน จะมีเพื่อนร่วมทางเสมอโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.2850, 3.2550, 3.0850, 3.0650, 2.7750, 2.7450 และ 2.6350 ตามลำดับ

จากการวิจัยเรื่องการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ : กรณีศึกษาประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัยโดยรายละเอียดดังต่อไปนี้

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 381 คน โดยจำแนกตัวแปรได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 109.5 ช่วงอายุ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.5 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 64 สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 68.5 และอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนในการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือ หลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวลับตาคนหรือสถานที่ที่มีแสงไฟน้อย รองลงมาคือ กรณีที่มีรถผ่านจะถือครองทุกครั้งทิ้งจากรถเวลาท่านเดินทางไปไหนมาไหนจะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ หลีกเลี่ยงที่จะจอดรถในที่มืดมีแสงไฟน้อยหรือสถานที่ลับตาคน ระมัดระวังตัวเองและมันส์สังเกตสิ่งรอบข้างอยู่เสมอเวลาเดินทาง หลีกเลี่ยงที่จะสวมใส่เครื่องประดับมีค่าหรือพกพาสิ่งของมีค่ามานอกสถานที่ มีเบอร์โทรศัพท์ของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามอาชญากรรมไว้ในโทรศัพท์มือถือของท่าน ก่อนออกจากที่พักทุกครั้งจะตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าได้ปิดประตูและหน้าต่างเรียบร้อยแล้ว และพกอุปกรณ์ป้องกันตัวเพื่อใช้ในการฉุกเฉิน

อภิปรายผล

1. ด้านเพศ จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนเพศชายและประชาชนเพศหญิงมีระดับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ต่างกันและเพศหญิงมีการป้องกันตนเองมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกันคือเพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย

2. ด้านช่วงอายุ จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีช่วงอายุที่ต่างกันระดับการป้องกันตัวที่ต่างกันตามช่วงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรมคนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มีความสูงวัย

3. ด้านสถานภาพการสมรส จากผลการวิจัย พบว่าสถานภาพการสมรสมีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันตนเอง บุคคลที่มีสถานภาพโสดนั้นจะมีการป้องกันตนเองมากกว่าบุคคลที่สมรสแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร รุจิพัฒนานกร (2556) สถานภาพสมรส คือ การครองเรือนซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น โสด สมรส หม้ายหย่า หรือแยกกันอยู่ ลักษณะความแตกต่างด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อถือทางด้านศาสนาย่อมมีอิทธิพลต่อสถานภาพการสมรส ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการรับรู้ข่าวสารสถานภาพสมรสของบุคคลจะบ่งบอกถึงความรู้สึกในการตัดสินใจและอิทธิพลต่อกระบวนการคิดการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารสตรีที่สมรสแล้วและสตรีที่ยังไม่สมรส ย่อมมีกระบวนการรับรู้ข่าวสารที่ต่างกันอันเนื่องจากสภาพครอบครัว และอิทธิพลของจำนวนบุคคลรอบข้าง

4. ด้านการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีระดับการป้องกันตนเองที่ต่างกันตามระดับการศึกษาของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิดค่านิยมทัศนคติ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

และพฤติกรรมแตกต่างกันคนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดีแต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่ายๆถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาน้อยมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

5. ด้านอาชีพ จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีที่แตกต่างกันมีระดับการป้องกันตนเองที่ต่างกันตามอาชีพของบุคคลนั้น ซึ่งอาชีพและลักษณะการรวมกลุ่มของผู้ฟังจะบ่งบอกลักษณะเฉพาะของบุคคลช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสารเรื่องที่กลุ่มผู้ฟังสนใจเช่น กลุ่มชาวนาก็จะสนใจเกี่ยวกับเรื่องข้าวราคาข้าวปยุเป็นต้นในบางกรณีคนที่มีความรู้หรืออย่างหนึ่งแต่อาจจะไปรวมกลุ่มกับคนที่มีความรู้หนึ่งก็ได้ซึ่งก็จะทำให้ความสนใจขยายวงกว้างออกไป ซึ่งสอดคล้องกับ สุดสงวน สุธีสร (2547) ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งการให้ความช่วยเหลือประชาชนโดยการให้ความร่วมมือแก่ประชาชนซึ่งมีความรู้ที่อยู่ในระดับดี ที่ได้มีการร้องขอความช่วยเหลือ เช่น การสำรวจอาคารตึกแถวและแนะนำในเรื่องระบบการรักษาความปลอดภัยแก่ธุรกิจที่มีความเสี่ยงต่ออาชญากรรม เช่น ร้านค้าเพชรพลอยธนาคาร เป็นต้นโดยประชาชนที่ประกอบอาชีพดังกล่าว ต้องมีการป้องกันร้านค้า ทรัพย์สินเพื่อไม่ให้เกิดเหตุอาชญากรรมในระดับที่สูง

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบันครอบครัวหรือผู้ปกครองควรปลูกฝังและให้การสั่งสอนในเรื่องของจิตสำนึกแก่ลูกหลานหรือบุตรของท่านในเรื่องของความซื่อสัตย์ไม่ลักขโมยของผู้อื่นและให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
2. สถาบันการศึกษาควรจัดอบรมเด็กนักเรียนในทุกโรงเรียนในเรื่องของสามัญสำนึก ในเรื่องความซื่อสัตย์และมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2550). *กฎหมายอาญา ภาคความผิด เล่ม 3 อธิบายเกี่ยวกับหลักทรัพย์สินยกยก ข้อโกง หลักทรัพย์โดยใช้อุปาย วังราวทรัพย์ โกงเจ้าหนี้*. กรุงเทพฯ: พลสยามพริ้นตัง (ประเทศไทย).
- ชรินทร์ โกพัฒน์ตา. (2557). *คู่มือการบริหาร การป้องกันและควบคุมอาชญากรรมคดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินธนาคารร้านทอง*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการตำรวจกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ประเทือง ธนิตผล. (2556). *อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- พเยาว์ ศรีแสงทอง. (2554). *การลงโทษและการแก้ไขผู้กระทำความผิด*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรชัย ชันดี. (2553). *ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สุเนตรฟิล์ม.
- วิชุดา พวงมาลัย. (2556). *ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทย*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2563 จาก <http://sdgroup1.blogspot.com/2013/01/53242568.html>.
- สรารุช เบญจกุล. (2551). *ความหมายของ “เหยื่ออาชญากรรม”*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2563 จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9510000032257>.